

Teksty, koncepcja, projekt graficzny, skład: Marta Tylza-Janosz

Korekta językowa; Łukasz Gieruszczak, Andrzej Małyśa

Zdjęcia: Małgorzata Szatan, Łukasz Gieruszczak, Michał Dźwigoń, Tomasz Biernat

Zdjęcia z drona: Sławomir Urbaniak, www.droneam.pl

Mapy: miasta - Łukasz Gieruszczak, ogólna - OpenStreetMap.org

Wydawca: Urząd Gminy Kęty
Rynek 7
32-650 Kęty
powiat: oświęcimski
województwo: małopolskie
centrala: 33/844-76-00
email: gmina@kety.pl
www.kety.pl

Autorzy i wydawca przewodnika dołożyli wszelkich starań, by jego treść była jak najbardziej zgodna z rzeczywistością. Nie mogą jednak wziąć odpowiedzialności za jakiegokolwiek skutki wynikłe z wykorzystania zawartych w nim wiadomości, szczególnie ofertę hoteli i restauracji.

Kęty 2018 r.

Kęty leżą na pograniczu śląsko-małopolskim u podnóża Beskidu Małego. Przynależą do powiatu oświęcimskiego w województwie małopolskim. Miasto jest siedzibą władz gminy, w skład której wchodzi Kęty, Bulowice, Bielany, Nowa Wieś, Łęki, Malec i Witkowice. Miejscowość jest przedzielona rzeką Sołą na dwie części: wschodnią z dzielnicą podmiejską Kęty Podlesie oraz zachodnią – obejmującą dzielnice Stare Miasto i Nowe Miasto.

Miasto posiada korzystne położenie komunikacyjne. Znajduje się na skrzyżowaniu szlaków drogowych – od Krakowa dzieli je 70 km, od Bielska Białej 15 km, Oświęcimia – 19 km. Odległość do granicy z Czechami w Cieszynie to 53 km, a do granicy ze Słowacją w Korbielowie i Zwardoniu 50 km.

Dlaczego Kęty?

To niezwykle urokliwe miasto położone nad brzegiem Soły u podnóża malowniczego pasma Beskidów.

To miejsce urodzenia i życia wielu pionierów polskiej nauki, miasto rodzinne św. Jana Kantego, jednego z świętych katolickich, patrona Polski oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego.

To miejsce starych kościołów i klasztorów, miasto ze średniowiecznym rynkiem – świadectwo ponad 700-letniej historii.

To miejsce, gdzie przeszłość splata się z nowoczesnością, co zapewnia wspaniałe warunki wypoczynku i rekreacji.

To trzeba zobaczyć!

Rynek

Muzeum im. Aleksandra Kłosińskiego w Kętach

Kościół pw. św. św. Małgorzaty i Katarzyny

Kościół pw. św. Jana Kantego

Klasztor i Kościół Franciszkanów Reformatów w Kętach

Klasztor i Kościół Sióstr Klarysek od Wierzytwej Adoracji

Klasztor Sióstr Zmartwychwstania Pańskiego

Park lipowy

Kamienne plaże nad Sołą

Spacerkiem po Kętach

Śladami św. Jana Kantego 8

Szlakiem klasztorów 13

Śladami I Brygady Legionów
Józefa Piłsudskiego 16

Śladami Ambrożego Grabowskiego 21

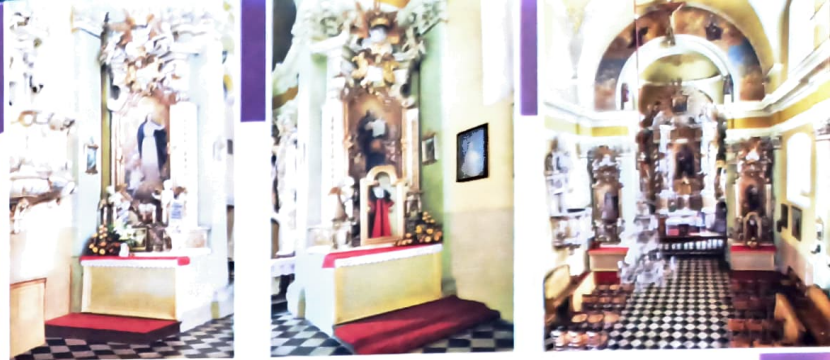
Śladami św. Jana Kantego

Najbardziej znanym kęczaninem jest święty Kościoła katolickiego **Jan Kanty (1390-1473)**. Ten ksiądz znany jest jako kopista średniowiecznych ksiąg. Jednak największą część jego życia pochłonęła praca profesora teologii w Akademii Krakowskiej. Był to człowiek pobożny, wspierający biednych zaków. Jego mądrość oraz sukcesy w nauczaniu sprawiły, że król Kazimierz IV Jagiellończyk powierzył mu wychowanie i edukację swoich dzieci. Jednym z nich był królewicz Kazimierz, który pokochał całym sercem swego świętego mistrza i brał od niego naukę i wzór życia (jak wiemy, królewicz sam potem został

Widzenie św. Jana Kantego, obraz umieszczony w ołtarzu głównym, ok. 1722 r., autor nieznanym

świętym). Jan Kanty zmarł w 1473 r. Został pochowany w kościele akademickim pw. św. Anny. Beatyfikowany w 1680 r., w 1767 r. kanonizowany. Uznany w 1737 r. za jednego z patronów Polski. Św. Jan Kanty jest patronem Uniwersytetu Jagiellońskiego, Krakowa, Kęt, Archidiecezji Krakowskiej, Diecezji Bielsko-Żywieckiej oraz opiekunem środowisk naukowych i studentów. Bardzo szybko zaczął się rozpowszechniać kult Jana z Kęt. Jego rozkwit przypada na czas walki z reformacją, od

Ołtarze boczne oraz widok na ołtarz główny

lat 20. XVII w., kiedy to rozpoczął się jego proces beatyfikacyjny. Wtedy to Kęty, będące miejscem narodzin profesora, stały się ośrodkiem kultu religijnego.

W 1648 r. po prawej stronie kompleksu kościelnego przy kościele parafialnym pw. św. św. Małgorzaty i Katarzyny, dzięki fundacji m.in. Sykstusa Lubomirskiego stanęła murowana, ciemna i ciasna **kaplica**. Jak podaje legenda, na miejscu ołtarza stał pod koniec XIV w. dom, w którym urodził się Jan Kanty. W latach 1708 - 1715 kaplica została rozbudowana w stylu barokowym. Wystrój wnętrza z ołtarzem głównym nawiązującym do ołtarza św. Anny w Krakowie oraz dwoma bocznymi ołtarzami Najświętszej Marii Panny i św. Józefa przesycony jest kontrreformacyjną ideą. W 1781 r. kaplica została konsekrowana, stając się **kościółem**. Od 1702 r. w świątyni przechowywane są relikwie św. Jana Kantego.

Śladami św. Jana Kantego

Kolejnym zabytkiem związanym ze św. Janem Kantym jest katolicki **kościół pw. św. św. Małgorzaty i Katarzyny w Kętach**. To najstarsza świątynia w mieście. Pierwsza wzmianka o kęckim kościele pochodzi z 1277 r. W średniowieczu kościół funkcjonował pw. św. Małgorzaty, a od XVI w. także św. Katarzyny. Na początku budynek kościoła był drewniany, kiedy to w XIV w. zbudowano murowaną gotycką świątynię. Obecnie jej część stanowi tróprzęsłowe prezbiterium z ołtarzem głównym. To właśnie w tym miejscu chrztu św. dostąpił Jan Kąty. Gotycka świątynia została zniszczona podczas pożaru w 1657 r. Kościół odbudowano w 1661 r. Wnętrze kościoła utrzymane jest w stylu barokowym. W świątyni rozmieszczone były po bokach liczne ołtarze utrzymywane przez cechy rzemieślnicze. Oł-

tarz główny pochodzi z lat 60. XVII w. W jego centralnej części znajduje się XVII-wieczny obraz Matki Boskiej z Dzieciątkiem, obok której znajdują patronki kościoła: św. Małgorzata i św. Katarzyna. W zasuwie ołtarza umieszczono obraz Matki Boskiej Pocieszenia z Kęt. W kościele można podziwiać jeden ze starszych wizerunków św. Jana Kantego, pochodzący prawdopodobnie z końca XVIII w.

Śladami św. Jana Kantego

Kolejnym ważnym miejscem związanym z profesorem Akademii Krakowskiej jest **kęcki Rynek**. Jego powstanie oraz układ przestrzenny pochodzi z późnego średniowiecza (XIV/XV w.). Rynek był najważniejszym placem miasta. Tu odbywały się słynne targi i jarmarki kęckie. Tu znajdował się wielki drewniany ratusz miejski z wieżą z głośnym zegarem, który spłonął razem ze 180 domami w wielkim pożarze miasta w 1797 r. Tu wreszcie odbywały się sesje rady miejskiej, tu ogłaszano najważniejsze dla miasta zarządzenia. W roku 1851 na rynku stanął **pomnik św. Jana Kantego** ufundowany przez mieszkańców miasta. Jego autorem był Marcin Rogosiński z słynnej krakowskiej pracowni Edwarda Stehlika. Od tego czasu pod pomnikiem odbywały się wszystkie uroczystości miejskie. Statua została usunięta przez okupanta niemieckiego w okresie II wojny światowej i przeniesiona w pobliże kościoła parafialnego. Pomnik wrocił na rynek 3 maja 1992 r.

Muzeum im. Aleksandra Kłosińskiego w Kętach

Na wystawie stałej poświęconej historii miasta zgromadzono cenne pamiątki dotyczące patrona miasta. Znajdziemy tu obrazy z wizerunkami świętego, cenne stare druki z XVII i XVIII wieku przedstawiające proces beatyfikacji i kanonizacji św. Jana, jak również unikatowe ryciny.

Ulica św. Jana Kantego

W roku 1883 rada miejska zmieniła nazwę ul. Żabiej (średniowieczny trakt prowadzący do Oświęcimia) na cześć swego słynnego rodaka na ul. Św. Jana Kantego. W roku 2017, w jubileusz 250-lecia jego kanonizacji, na wschodniej ścianie Urzędu Gminy, gdzie zaczyna się ulica, odsłonięto pamiątkową tablicę.

Kęty to miasto sześciu kościołów oraz trzech klasztorów. Warto zobaczyć najstarszy **klasztor Ojców Franciszkanów Reformatorów w Kętach wraz z kościołem Najświętszej Marii Panny**. Klasztor został założony na pocz. XVIII w. W 1714 r. biskup krakowski ks. Kazimierz Łubieński dokonał konsekracji kościoła przyklasztornego. Jest to jednonawowa świątynia w stylu barokowym, wybudowana na planie prostokąta. W latach 1901-1902 do głównej nawy kościoła dobudowano dwie kaplice: św. Dydaka oraz Porcjunkuli. Od zachodu do bryły kościoła przylega jednopiętrowy klasztor z wewnętrznym dziedzińcem zwanym wirydarzem. Przy kościele znajdował się cmentarz, który w latach 1787 – 1795 pełnił

rolę cmentarza parafialnego. Ołtarz główny wykonany w latach 1710-1714 stanowi wspaniały przykład sztuki barokowej. W jego centrum znajduje się charakterystyczna dla świątyń franciszkańskich grupa ukrzyżowania, tj. Chrystus wiszący na krzyżu (z XVIII w.) oraz rzeźby Matki Boskiej Bolejącej oraz Jana Ewangelisty (pocz. XX w.).

Klasztor Sióstr Klarysek od Wieczystej Adoracji

Założycielką klasztoru, funkcjonującego najpierw jako wspólnota sióstr Kapucynek, była Matka Maria od Najświętszego Serca Jezusa (**Walentyna Łempicka 1833-1918**). W 1880

r. otrzymała pozwolenie na założenie klasztoru. Budowę klasztoru zaczęto rok później. W 1885 r. rozpoczęto również budowę niewielkiego kościoła. Jego konsekracja pw. Trójcy Przenajświętszej nastąpiła w 1893 r. Neogotycka budowla powstała na planie prostokąta. W 1910 r. do świątyni dobudowano Kaplicę Męki Pańskiej oraz dokonano aktu włączenia zakonu do Zakonu Franciszkanek Najświętszego Sakramentu ze Lwo-

wa (dziś SS. Klaryski od Wieczystej Adoracji). Od uroczystego wystawienia Najświętszego Sakramentu w lutym 1910 r. trwa tu nieprzerwanie adoracja Jezusa ukrytego w białej Hostii. Siostry żyją według Reguły św. Klary. Wnętrze kościoła stanowi wspaniały przykład sztuki snycerskiej, szczególnie widać to na przykładzie ołtarza głównego oraz ambony wykonanych w latach 90. XIX w. przez **Stanisława Jarząbka**.

Założycielkami **Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstania Pań-**

skiego były Celina z Chludzińskich Borzęcka (1833-1913) oraz jej córka Jadwiga Borzęcka (1863-1906). Pierwszy dom zakonnej nowej żeńskiej wspólnoty zakonnej powstał właśnie w Kętach. W 1891 r. Matka Celina Borzęcka przyjechała do miasta, gdzie zakupiła posiadłość wraz z małym domkiem przy ul. Rajskiej. Rok później rozpoczęła budowę klasztoru, który został poświęcony w 1893 r. W kolejnym roku poświęcono również jednonawową kaplicę klasztorną. W 1895 r. otwarto ochronkę dla młodszych dzieci. Na jej bazie, w nowym budynku z 1898 r., powstało przedszkole, które siostry Zmartwychwstanki prowadzą do dziś. W gmachu przedszkola funkcjonowały szwalnia, czytelnia oraz kapelania. Siostry Zmartwychwstanki w swej

Celina i Jadwiga Borzęckie

misji zajmowały się m.in. wychowaniem dziewcząt, chorymi i potrzebującymi, jak i wzmacnianiem polskiego patriotyzmu.

Śladami I Brygady Legionów Józefa Piłsudskiego

W początkowej fazie I wojny światowej Kęty – jako miasto należące od 1772 r. do Austrii – były ośrodkiem rekonwalescencji i leczenia żołnierzy austro-węgierskich. Szczególnie w latach 1914-1915, kiedy to walki z Rosją na froncie wschodnim toczyły się w okolicach Karpat, sięgając aż pod Kraków. Budynek szkolny został przemieniony na szpital. Zaplecze to sprawiło, że tutaj zaplanowano odpoczynek **I Brygady Legionów wraz z brygadierem Józefem Piłsudskim** po krwawych bojach pod Łowczówkiem. Brygada przybyła do Kęt 24 stycznia 1915 r. i przebywała tu do 28 lutego 1915 r. Był to najdłuższy odpoczynek Brygady na terenie Galicji. W mieście ulokowano Komendę Placu, sztab główny brygady, kantynę oficerską, szpital, żandarmerię, areszt, sąd wojskowy, prowianturę, kuchnię, pralnię, tabory oraz oddział karabinów maszynowych. Tu zamieszkał również sam Piłsudski. Poszczególne oddziały zostały rozlokowane w sąsiednich wsiach. W Bulowicach – 1 pułk piechoty (bataliony I i III) z dowódcą Edwar-

dem Rydzem „Śmigłym”, który po 31 stycznia 1915 r. został przeniesiony do Wilamowic. W Kobiernicach stacjonował VI batalion piechoty z dowódcą – Albinem Satyrem Fleszarem. W Czańcu rozmieszczono 5 pułk piechoty Leona Berbeckiego. W Bujakowie znalazł się batalion piechoty Witolda Ścibor-Rylskiego oraz kompania saperów Mieczysława Dąbkowskiego. W Kozach umieszczono dywizjon kawalerii – słynnych ułanów Władysława Beliny Prażmowskiego. W Osieku rozlokowała się artyleria brygady pod dowództwem Ottokara Brzozy Brzeziny. Miesięczny pobyt pułku pod komendą Józefa Piłsudskiego w Kętach i okolicy upłynął legionistom na rekonwalescencji, ćwiczeniach wojskowych oraz odpoczynku. Brygada została wyposażona w sprzęt, w tym 6 ciężkich dział, karabiny oraz umundurowanie. W czasie pobytu w Kętach zapoczątkowana została wojskowa edukacja powszechna. Legiony zasilili wielu ochotników. Ważnym działaniem było zakończenie reorganizacji I Brygady.

Szpital w budynku szkół powszechnych w Kętach

Budynek szkół powszechnych – męskiej i żeńskiej został wybudowany w latach 1897-1898. Pierwotnie był to budynek jednopiętrowy, drugie piętro dobudowano w latach 1947-48. Mieściły się w nim dwie szkoły.

Dzieje szkolnictwa w Kętach sięgają czasów XIV w. kiedy to funkcjonowała szkoła parafialna. W 1787 r. szkołę przekształcono w państwową trywialną. W latach 40. XIX w. powstała Główna Szkoła Męska i Trywialna Żeńska. W 1904 r. otwarto tu również szkołę przemysłową kształcącą. Przed gmachem stoi pomnik grunwaldzki przedstawiający Matkę Boską z Dzieciątkiem, odsłonięty w 1910 r. z okazji 500-lecia polskiego zwycięstwa po Grunwaldem.

W listopadzie 1914 r. w budynku umieszczono szpital dla żołnierzy walczących po stronie Austro-Węgrów, w tym I Brygady. Leczyło się tu 489 legionistów.

Obecnie budynek jest siedzibą Szkoły Podstawowej nr 1 w Kętach.

Szkołę ukończył m.in.: **Stefan Kaczmarz (1895-1939)** – polski matematyk, należał do słynnej lwowskiej szkoły matematycznej. Twórca metody rozwiązywania układów równań liniowych. Jego algorytm wykorzystywany jest w tomografii komputerowej i cyfrowym przetwarzaniu sygnałów.

Śladami I Brygady Legionów Józefa Piłsudskiego

Herbaciarnia prowadzona przez kęckie Koło Ligii Kobiet – kamienica Rynek nr 2

Na czas pobytu I Brygady w kancelarii notariusza Antoniego Bahra założono herbaciarnię. Była to nie tylko tania pijalnia herbaty, ale i sklepik z niezbędnymi legionistom towarami. Herbaciarnie prowadziły kobiety z koła Ligii Kobiet na czele z Bronisławą Dworzańską oraz Leokadią Chodorowską (dyrektorką szkoły powszechnej żeńskiej). Obok herbaciarni panie prowadziły szwalnię, w której cerowano lub przerabiano mundury legionowe.

Henryk
Dołkowski
1841-1916

Komendę Placu (kamienica Rynek 10) podczas pobytu I Brygady w Kętach powierzono oficerowi legionów Franciszkowi Pększyc – Grudzińskiemu. Komenda organizowała pobyt Brygady w aspektach kwaterunkowych, szpitalnych, meldunkowych, prowiantowych, przydziału wojskowego, rachunkowości, kuchni oficerskiej i polowej, archiwum. Komenda Placu mieściła się w Kamienicy nr 9, należącej wtedy do rodziny Szmelzów.

W 1841 r. urodził się tutaj **Henryk Dołkowski**, późniejszy kupiec, radny miasta Kęty, burmistrz w latach 1874-77, pionier i ojciec polskiej hodowli ziemniaka (uzyskał ponad 100 nowych odmian tej rośliny).

Komenda Placu. Pośrodku stoi komendant placu Fr. Pększyc-Grudziński

Legioniści zajmujący się aprowizacją. Pierwszy z prawej Fr. Thetschel

Śladami I Brygady Legionów Józefa Piłsudskiego

Kamienica nr 27

W kamienicy tej, należącej do aptekarza Eustachego Sokalskiego przez miesiąc mieszkał brygadier Józef Piłsudski. Na cześć tego pobytu w roku 1938 kęckie Koło Związku Legionistów Polskich ufundowało i wmurowało tablicę pamiątkową. Jej oryginał znajduje się na ekspozycji historycznej Muzeum im. Aleksandra Kłosińskiego w Kętach. Na kamienicy powieszona jest kopia tablicy.

Eustachy Sokalski

Józef Piłsudski
dowódca I Brygady Legionów

Grobowiec zmarłych w Kętach legionistów na Cmentarzu Komunalnym w Kętach

Podczas pobytu I Brygady w wyniku chorób i ran zmarło tylko 3 żołnierzy. Byli to Grzegorz Musiał z taboru legionów (zm. 12.02.1915 r.), Jan Wiczorek (zm. 21.02.1915 r.) oraz Stanisław Olszewski (30.02.1915 r.). Pochowano ich we wspólnym grobowcu na cmentarzu miejskim.

Stacja kolejowa PKP w Kętach

powstała w czasie budowy linii kolei żelaznej z Białej do Wadowic w latach 1887-1888. Z peronu stacji oddziały I Brygady odjechały na front nad Nidą końcem lutego 1915 r. Po tym czasie do końca lipca odjeżdżali również zwerbowani w Kętach ochotnicy.

Grób zmarłych w Kętach legionistów

Legioniści na stacji kolejowej w Kętach w 1915 r.

20

Ambroży Grabowski (1782-1868)

— słynny krakowski księgarz, samouk, kolekcjoner archiwaliów, badacz przeszłości Polski (w tym Krakowa) urodził się w Kętach w budynku nr 115. Był jednym z dziesięciorga dzieci organisty, radnego i burmistrza miasta Jana Grabowskiego i Teresy Florkiewicz. W wieku 14 lat po wielkim pożarze Kęt (w 1797 r.) babka Zofia zabrała go na naukę do Krakowa. Tu trafił do księgarni Grobła. Jego praca zainicjowała zainteresowaniami przeszłością. Grabowski jest autorem wielu książek, w tym pierwszego przewodnika po Krakowie. W 1854 r. założył Towarzystwo Sztuk Pięknych. To on ustalił autorstwo ołtarza w Kościele Mariackim w Krakowie, przypisując je Witowi Stwoszewi.

Kamienica, ul. T. Kościuszki 4

Dwór, w którym się urodził to jedna z czterech najstarszych murowanych kamienic w mieście. Przed 1797 r. należała kolejno do landwójta Jakuba Brockiego, dalej Majowskich, następnie zakupił ją w 1782 r. radny i burmistrz Kęt Jan Grabowski, by po kilku latach odsprzedać nieruchomości baronowi Karolowi Larischowi. Larisch otworzył tu oberżę ze stajnią. W roku 1823 dom zakupił Jan Fox. Następnie w 1834 r. sprzedał go Franciszkowi i Rozie Winklerom, którzy założyli „Hotel pod Czarnym Orłem” (później funkcjonujący jako hotel „Pod Orłem”). W roku 1896 budynek wraz z hotelem zakupił Antoni Seiboth, a od niego w 1921 rodzina Wisniewskich. W sali hotelu odbywały się liczne spotkania, przedstawienia teatralne i odczyty patriotyczne, a w okresie międzywojennym mieściło się również w nim kino.

Ambroży
Grabowski

21

Kamienica, ul. T. Kościuszki 11

W miejscu tym stał drewniany dom należący do dziada i babki Ambrożego – Grzegorza Florkiewicza oraz Zofii z Marchwickich. Prowadzili oni dom zajezdny oraz handlowali zbożem. Tu od 1788 r. mieszkał pod opieką babki Ambroży. To właśnie jedennascie dni po wielkim pożarze, w którym spalił się dom rodziców (nr 199), babka Zofia zabrała do Krakowa młodzieńca, aby poszukać mu zajęcia.

Kamienica, ul. A. Mickiewicza 3

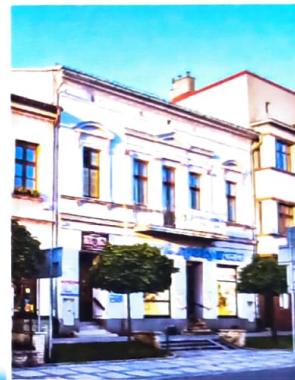
Na miejscu kamienicy znajdował się drewniany dom nr 199, który należał do rodziców Ambrożego. Po zakupie domu przy ul. Czanieckiej (ul. T. Kościuszki) w roku 1782 wyprowadzili się, ale już cztery lata później, po jego sprzedaży, zamieszkali ponownie w domu nr 199.

Szkola, w której edukację podstawową ukończył Ambroży. Kamienica, Rynek 17

W czasach, kiedy Ambroży Grabowski przez cztery – pięć lat uczęszczał do szkoły, mieściła się ona w budynku nr 124, należącym do rajcy miejskiego i burmistrza Wojciecha Kubeszewskiego. Był to jeden z najstarszych murowanych domów w Kętach. Na podwórku na tyłach kamienicy funkcjonował stary browarek. Następnie kamienicę zakupił syndyk miejski Wincenty Drapczyński, a po jego śmierci urzędnik miejski Andrzej Fencenko. Do lat 70. miasto użytkowało kamienicę jako miejsce wyszynku i sprzedaży alkoholu, a w okresie 1867-69 jako ratusz. W 1872 r. kamienicę zakupił dla siebie Wincenty Zemanek (burmistrz), a w 1876 r. na własność

miasta nabył ją burmistrz Henryk Dołkowski. W końcu lat 70. XIX w. nadbudowano piętro, gdzie znajdowała się sala spotkań, w tym TG Sokół oraz czytelnia miejska. Kamienica była własnością miasta do 1931 r., kiedy to została przekazana Spółdzielni Rolno-Handlowej „Skiba”, do której należała kamienica.

Klasztor Ojców Franciszkanów

Przy kościele klasztornym znajdował się cmentarz, gdzie chowano osoby wspierające klasztor. W roku 1796 pochowano na nim zmarłego na gangrenę ojca Ambrożego – Jana Grabowskiego. W swych wspomnieniach słynny księgarz podaje, że często chodził na msze do kościoła przyklasztornego.

Gminna Biblioteka Publiczna im. Ambrożego Grabowskie- go w Kętach

Biblioteka miejska w Kętach jest najstarszą instytucją kultury w Kętach. Założenie czytelnicy miejskiej przypada na lata 60. XIX w. Wtedy to celem krzewienia kultury oraz kształtowania postaw patriotycznych władze miasta uzyskały pozwolenie cesarskie na funkcjonowanie czytelnicy oraz resursy mieszczanckiej. Jej prezesem był ksiądz proboszcz Franciszek Schottek. Początkowo mieściła się ona w kamienicy nr 194 (obecnie Rynek 17), następnie po 1898 r. umieszczono ją w kamienicy nr 245 (obecnie Rynek 20). W roku 1949 zbiory

czytelnicy przejęła utworzona Miejska Biblioteka Publiczna. Od tego czasu w sołectwach powstawały filie. W kwietniu 2000 r. Rada Miasta nadała Gminnej Bibliotece Publicznej imię Ambrożego Grabowskiego. Dzisiejszy budynek biblioteki pochodzi z 1898 r., kiedy to wybudowano go w celu umieszczenia tam aresztu sądowego.

W wolnym czasie

Órodek Sportu i Rekreacji w Kętach 26

Park lipowy i rzeka Sola 27

Dom Kultury w Kętach 28

Gminna Biblioteka Publiczna
im. Ambrożego Grabowskiego
w Kętach 29

Muzeum im. Aleksandra Kosińskiego 30
w Kętach

Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kętach

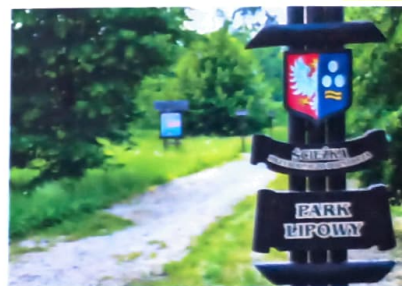
Ośrodek Sportu i Rekreacji w Kętach oferuje bogatą ofertę zajęć na krytym basenie oraz w hali sportowej. W budynku basenu można również odpocząć w grocie solnej, saunie, łaźni parowej i jacuzzi. Prowadzone są tu m.in. nauka pływania, aqua aerobik, gimnastyka dla seniora. W hali sportowej prowadzone są zajęcia z tenisa stołowego, rozgrywane są turnieje, fitness.

Adres:

os. Nad Solą 29
32-650 Kęty,
tel. 33 845 51 21,
sekretariat@osir.kety.pl
www.osir.kety.pl

Park lipowy i rzeka Sola

Park Lipowy w Kętach powstał w 2014 r. Posadzono w nim wszystkie występujące w Polsce gatunki oraz odmiany lipy. Nasadzono także drzewa i krzewy przyjazne pszczołom oraz inne gatunki, które dzisiaj ozdabiają park. W parku zorganizowane są trzy różne ścieżki dydaktyczne, na których łącznie stanęło 25 tablic informacyjnych. Można się z nich dowiedzieć wielu ciekawych informacji o samych lipach, o pszczołach oraz ogólnie o ochronie przyrody. W parku znajdują się także alejki rekreacyjne, gdzie można spacerować, biegać albo jeździć na rolkach. Park znajduje się w bliskim sąsiedztwie **rzeki Soly**, gdzie wydzielono także obszar ekologiczny należący do programu Natura 2000. Chroni się tu gniazda wielu gatunków

rzadkich ptaków. Strefa przybrzeżna Soly wraz z Parkiem Lipowym razem tworzą piękny zakątek, gdzie z bliska można obserwować przyrodę oraz przy okazji dowiedzieć się czegoś pożytecznego z zainstalowanych tablic informacyjnych.

Dom Kultury w Kętach prowadzi kilkanaście sekcji rozwijających zainteresowania ludzi w różnym wieku. Mieści się tu również kino, a także restauracja „Mimoza”. Instytucja w ciągu całego roku organizuje wiele ciekawych wydarzeń: np. Beskidzki Festiwal Tańca, Festiwal Młodego Aktora, konkurs „O Złoty Klucz Wiolinowy”, „Ojczysty-polski-mój”, Jarmarki Wielkanocny oraz Bożonarodzeniowy – na kąckim rynku, święto miasta czyli Dni Kęt, Kęckie Noce Rokowe. Do tego jest współorganizatorem święta patrona miasta – Jarmarku

Świętojańskiego, przypadającego na niedzielę najbliższą dniu św. Jana z Kęt – 20 października.

Adres:

ul. Zwirki i Wigury 2a, 32-650 Kęty
centrala tel. 33 844 86 70;
fax. 33 845 27 10
poczta@domkultury.kety.pl
www.domkultury.kety.pl

Gminna Biblioteka Publiczna Im. Ambrożego Grabowskie- go w Kętach

W zasobach biblioteki i jej filii w Kętach Podlesiu, Nowej Wsi, Łękach i Bielanych znajduje się bogaty księgozbiór, corocznie aktualizowany o nowe pozycje. Biblioteka oferuje również stanowiska komputerowe, gdzie można skorzystać z internetu.

Oprócz wypożyczania książek biblioteka prowadzi ożywioną działalność kulturowo-edukacyjną dla osób w różnym wieku. Niezwykle

ciekawe są spotkania Dyskusyjnego Klubu Książki, a dla młodzieży projekt związany z kodowaniem i programowaniem robotów. W stały program wpisały się działania, takie jak: konkurs literacki „Ambrozjada”, Noc z Andersenem, Noc Bibliotek.

Adres:

ul. Reymonta 2 32-650 Kęty
tel: 33/845-31-02, 845-28-66
fax: 33/845-31-02
www.biblioteka.kety.pl
poczta@biblioteka.kety.pl

Muzeum Im. Aleksandra Kłosińskiego w Kętach gromadzi zabytki i unikaty z terenu gminy Kęty oraz okolicznych wsi. W swoich zbiorach ma ponad 7000 eksponatów. Prezentowane są one w sali historycznej, w saloniku mieszczańskim, na ekspozycji sztuki sakralnej oraz świeckiej, a także w sali etnograficznej. Muzeum prezentuje dzieje miasta oraz życie codzienne mieszkańców miasta i okolicznych wsi. Najstarsze eksponaty pochodzą z VII-V w. p. n. e. Niezwykle cenną i jedną z bogatszych w Polsce jest

kolekcja dotycząca prężnie działających w Kętach cechów rzemieślniczych. Każdego roku muzeum organizuje wystawy czasowe poświęcone konkretnym tematom, przy okazji których prezentowane są eksponaty na co dzień przechowywane w magazynach. Muzeum prowadzi również cykl darmowych spotkań z zapraszanymi gośćmi, najczęściej z renomowanych uczelni wyższych pt. „Spotkania przy armacie”. Co roku w sobotę przypadającą po 18 maja (Międzynarodowym Dniu Muzeów) instytucja włącza się Noc Muzeów. Muzeum prowadzi również badania naukowe dotyczące historii miasta, a ich wyniki publikuje. W sklepiu muzealnym można zakupić wydawnictwa regionalne oraz pamiątki z Kęt.

Adres:

Rynek 16
32-650 Kęty
tel. 33 845 07 31
www.muzeum.kety.pl
email: muzeum@muzeum.kety.pl

30

Informacje praktyczne

Noclegi 32

Gastronomia 33

